

Kun Konstruktionen fremtvinger Anerkendelse, ellers ser det hele nærmest sjusket og tilfældigt ud.

At ikke alle Pirolreder gør et lige saa ufærdigt Indtryk som denne, er der givet Bevis for, bl. a. ved en Rede, der findes paa Zoologisk Museum. Dette lille Mesterværk stammer fra Holsten, og afviger paa to Punkter væsentligt fra den her beskrevne. Dels er det lykkedes Fuglen at faa Redeskaalen nogenlunde cirkelformet, og dels er Redens Konstruktion skjult af et udvendigt Lag hvid og sort Uld. Det maa afgjort være en Rede af sidste Beskaffenhed, som faar SEVERIN PETERSEN til i „Vore Sangfugle“ at skrive, „som Redebygmester indtager Guldpirolen første Rang blandt danske Sangere“. Endvidere anføres i den iøvrigt udmærkede Beskrivelse af Pirolen, at Fæstet paalimes Grenen med „et gummiagtigt Spyt“; med al Respekt for den i saa mange Henseender fortræffelige Bog, tilføjes blot, at i Kongelunds-Reden var det absolut ikke Tilfældet.

Fuglelivet ved Faarup Sø.

Af HARALD CHRISTENSEN.

Til Grund for efterfølgende Redegørelse ligger mine stadige Iagttagelser og Optegnelser fra Faarup Sø i Tidsrummet Januar 1934—Juli 1936.

Søen, der ligger ca. 2 km S. for Jelling, er ca. 2,2 km² stor, og begrænses af smalle Bredder og stejle Skrænter. Paa en kort Strækning gaar en Løvskov ud til Søen. Mod S.V. findes en lille Mose, og mod Øst fortsætter Aarupdalens Enge, gennemstrømmede af Grejs Aa, hvorigennem Søen har sit Afløb. Paa hele Sydsiden og en Del af Nordsiden gaar de jævne Marker helt hen til Skrænterne.

Søen har ingen større Bundvegetation. Langs Bredderne findes enkelte Bevoksninger af Kogleaks og Tagrør.

I Redegørelsen har jeg kun medtaget de Fugle, som jeg har iagttaget paa Søen eller de tilstødende Bredder. Saaledes er f. Eks. Skovfugle, der tilfældigt har fløjet over Søen, ikke medtaget.

Pibeand, *Anas penelops*, saas hver Vinter paa Isen i Flokke paa flere Hundrede.

Stokand, *Anas platyrhyncha*. Hver Sommer yngler mindst 4—5 Par ved Søen, saaledes i 1935 4 Par. Hver Vinter ses de liggende i store Flokke paa Søen, almindeligvis flere Hundrede sammen.

Gravand, *Tadorna tadorna*. 2 set paa Isen sammen med 60—70 Stokænder i Jan. 1935.

Sangsvane, *Cygnus cygnus*. Iflg. nogle Skovarbejderes Meddelelse skal der have været 2 i Jan. 1935.

Troldand, *Aythya fuligula*. Ca. 10 Stkr. saas paa Isen i Febr. 1935, i Flok med Pibeand, Hvinand og Stokand.

Hvinand, *Bucephala clangula*. Enkelte saas i Febr. 1935 i Flok med Pibeand, Troldand og Stokand.

Stor Skallesluger, *Mergus merganser*. 1936 ankom den midt i Februar, og 24. Marts ca. 400 ♂♂ og ♀♀ paa Søen. En derboende Fisker meddelte, at „Gulskræppen“ ankom hvert Aar i Marts Maaned.

Toppet Skallesluger, *Mergus serrator*. 8 saas flyve over Søen en Gang i Jan. 1935.

Dværglappedykker, *Podiceps ruficollis*. Iflg. førømtalte Fiskers Meddelelser ses hver Vinter, naar Søen er islagt, sædvanlig ca. 10 til Stadighed i Aamundingen, hvortil Fiskeren har Udsigt fra sit Køkkenvindue. 28. Febr. 1936 iagttog jeg 3 samme Sted.

Rødhalsset Lappedykker, *Podiceps griseigena*. Flere saas i Maj 1936. — 15. Juni 1936 fandt jeg en Rede med 3 friske Æg.

Toppet Lappedykker, *Podiceps cristatus*. Det tidligste, jeg har set den, er 24. Marts 1936. — D. 22. April 1936 saas 14 spredt paa Søen, og Parringsleg iagttoges. — I 1935 fandt jeg 3 Reder.

Rørhøne, *Gallinula chloropus*, yngler især ved Søens østlige Ende og særligt omkring Aamundingen, hvilket maa synes mærkeligt, idet der her til Stadighed er meget livlig Færdsel i Yngletiden. I den øvrige Del af Søen, hvor der ogsaa mange Steder er ideelle Ynglepladser, træffes den kun sjældent.

Her finder man derimod Blishønen. Det er sikkert de samme Fugle, der træffes ved Søen hele Aaret rundt, idet Antallet ikke varierer. Der er som Regel 10—15 Par.

Blishøne, *Fulica atra*. I 1935 fandtes 5 Reder, i 1936 kun 1. — D. 13. April 1935 fandt jeg en Rede af Blishøne med 5 Æg i ca. 1 Meters Afstand fra en Rede af Toppet Lappedykker med 2 Æg. Dertil kommer, at d. 24. April 1935, da Lappedykkerreden havde 6 Æg, fandtes paa Bredden 5—6 Meter fra Vandet en Rede af Stokand med friske Æggeskaller lige ud for de to andre Reder. Dette synes at afkræfte den almindelige Paastand om, at Blishønen skulde forjage alle andre Fugle fra sin Yngleplads.

Mudderkliire, *Tringa hypoleucos*. Saas almindelig fra 21. August 1935 til 6. Sept. 1935, især ved nøgne Bredder med Smaabrinker.

Svalekliire, *Tringa ochropus*. Enkelte saas 18. Maj 1935.

Smaabekkasin, *Limnocyptes minimus*. Enkelte saas i Januar 1935.

Horsegøg, *Capella gallinago*. Enkelte saas hvert Aar paa Efteraarstræk.

Stormmaage, *Larus canus*. Ca. 20 saas en enkelt Gang paa Søen i Oktober 1935; alm. hvert Efteraar paa de tilstødende Marker.

Sølvmage, *Larus argentatus*. Enkelte saas en Gang i Januar 1935 flyve over Søen.

Dværgterne, *Sterna albifrons*. 5 saas 18. Maj 1935 flyve mod Vest, 1 fiskede d. 20. Sept. 1935.

Sortterne, *Chlidonias nigra*. 1 set d. 15. Juni 1936.

Hejre, *Ardea cinerea*. Flere saas ofte i Februar 1935, uden saas den almindeligt ved Søbredderne hver Sommer.

Stork, *Ciconia ciconia*. Saas en sjælden Gang ved Søbredden.

Fiskeørn, *Pandion haliaëtus*. I September 1935 opholdt en Fiskeørn sig i ca. 14 Dage ved Søen. Den bragte altid sit Bytte til en bestemt Trægruppe i en nærliggende Skov.

Digesvale, *Riparia riparia*. Saas almindelig hver Sommer og Efteraar.

Bysvale, *Delichon urbica*. Saas i mindre Antal hver Sommer og Efteraar.

Forstuesvale, *Hirundo rustica*. Saas almindelig hver Sommer og Efteraar.

Stær, *Sturnus vulgaris*. Overnattede til Stadighed i Søens Rør hvert Efteraar. Efteraaret 1935 saas usædvanlig faa.

Rørsanger, *Acrocephalus scirpaceus*. Saas almindelig ved Søen, men Rede kun fundet 1 Gang, i Juni 1935, med 4 Æg.

Hvid Vipstjert, *Motacila alba*. Flere Reder fandtes hvert Aar ved Søen. Hvert Efteraar saas store Flokke overnatte i Rørene.

Kragefugle paa Christiansø.

Af FINN SALOMONSEN.

(Meddelelse fra Naturfredningsraadets Reservatudvalg. Nr. 7).

Det er en kendt Sag, at store Landfugle ofte benytter Kyster som Ledelinjer og sjældent vover sig ud over aabent Hav. Det er derfor ikke mærkeligt, at Rovfugletrækket og Krage-trækket paa den lille, isolerede Christiansø er meget ringe. Graakragens Træk i Østersøomraadet foregaar paa den Maade, at de baltiske og sydfinske Krager trækker gennem Østersøstaterne til Nordøsttyskland, mens de nordfinske (Nord for 62° n. Br.) og svenske trækker gennem Sverige til Danmark og Nordvesttyskland. En Overflyvning af Østersøen finder derfor ikke Sted Syd for Ålandsøerne. Heller ikke Raager og Alliker krydser normalt Østersøen paa deres Træk. Naar der alligevel aarligt viser sig en Del Kragefugle paa Christiansø, beror det paa, at enkelte Fugle ikke følger det store Hovedtræk, men begiver sig ud over Havet, trods disse Fugles dybtgaaende Sky for aabent Vand. Aarsagen dertil kan være en særlig stærk Trækdrift, der tvinger disse Fugle til at følge Trækretninger paa Tværs af alle Ledelinjer. Ogsaa ugunstige Vejrforhold kan naturligvis være Skyld i, at spredte Krageflokke kommer ud over Havet og „indfanges“ af Christiansø. Hvad der derfor først og fremmest karakteriserer Krage-trækket paa